

Elisa Medhus: Fiam és a túlvilág (Kontra)

Elisa Medhus orvosként nem egyszer találkozott a halállal. Aztán megtörtént vele a legszörnyűbb, ami emberrel megtörténhet, fia 20 évesen meghalt. Anyaként képtelen feldolgozni az őt ért tragédiát. Addig, amíg fel nem veszi a kapcsolatot a fiával. Hiszen van túlvilág!!! Van?????

Hát, ha van, akkor van például szex is. Igaz, Erik azt mondja az édesanyjának, aki azt hitte, hogy a túlvilágon jobb a szex, hogy: „Igen, de nem fizikai. Más. Teljesen más.”

Hát, ha van, akkor ott van például torta is. Amit a **hazatérése** öröme kapott.

Hát, ha van, akkor ott is van terápia. „Nem csak abban segít, hogy megértsem, miért tettem – hogy miért dobtam el az életemet -, de abban is, hogy hogyan mehetek vissza a földi síkra anélkül, hogy újra öngyilkos lennék, azzal a gyógyulással, amit ebben az életemben kellett volna véghezvinnem.”

Hát, ha van, akkor ott is van étel. „Elképzeljük, amit enni akarunk, és itt is van.”

Hát, ha van, akkor nagyon hasonlít a mi életünkre. „Ja, képzeld, lett egy csónakom! És saját lakásom, anyu!” „Igen, lehet mindenünk, amink volt a Földön. Elmehetünk pizzázni, vannak kapcsolataink, összeházasodhatunk, mindent ugyanúgy, csak sokkal gyorsabban elérhetünk. Tetejébe nincsenek azok a gondok, amik a földi síkon voltak. Lélekként végezzük a munkánkat, ami egyben a célunk is, utazunk, és lehetnek gyerekeink.”

Eriknek szép lakása van a túlvilágon. „Van bőrkanapé és nagy, lapos képernyős tévé, a kanapé mellett kisasztal lámpával, egy ágy, meg egy nagyobb lámpa a kanapé mellett.”

„Aha, és van motorbiciklim, motorcsónakom, meg kocsim. Szeretek a motorokkal babrálni. Főzni is újra elkezdtem.”

„Vannak összejöveteleink, ahol beszélgetünk.”

„Hát, éttermek nincsenek, mert nincs szükségünk kajára. Van zene, kórusok, tánc, ami gyönyörű. Vannak kertek és állatok és könyvtárak mindenfelé. .. Kórházak nincsenek úgy, mint ahol te vagy, mert nem igazán van szükségünk egészségügyre, de vannak energiagyógyító központok.” „Nincsenek mozik, mert mindent látunk, amit látni kell, amikor a Földet figyeljük.” „Vannak baráti és családi összejövetelek – igen, persze, van család. és iskolák is mindenfelé.”

Az egyik beszélgetés alkalmával a segítő leírja Elisának, mit visel a fia: „Ma pólót visel. Szürkés színűt, és van rajta valami minta, de szavakat nem tudok kivenni.” („Pontosan tudom, melyik pólóról beszél. Erősen stilizált, sárkányra emlékeztető minta.”) Újra a segítő mondja: „Rövid ujjú. És farmerban van.”

Elgondolkodtam, hogy ez vonatkozik-e arra az esetre is, amikor a hozzátartozók összecsomagolják, és elajándékozzák vagy kidobják az elhunyt ruháit? Akkor is azt viseli a túlvilágon?

Szerencsére nem nagyon változunk meg a halálunk után. Akkor sem, ha testünk már rég az enyészeté. Elisa is ráismert a fiára az első látogatása alkalmával: „Éreztem a bőre illatát. Ajkammal érintettem a borostát az arcán.”

Mit csinál vajon Erik a túlvilágon? „Ó, hát bütykölöm a bicajomat, úszni megyek a haverokkal, gördeszkázni, snowboardozni. Sok mindent csinálok. Vagy egy műszaki cuccon dolgozom, vagy valami nagyon aktív dolgot csinálok. Iszonyúan élvezem! Szereztem egy csomó új barátot. Mindannyian valahol tizenhárom és huszonnyolc-huszonkilenc éves koruk közt távoztak a földi létből. Fiúk és lányok vegyesen. És marha jól szórakozunk.”

Hát, van egy rossz hírem. Erik állítása szerint a túlvilágon is dolgoznak. Bár nem kötelező.

Én szerencsés vagyok... Könyvtárak vannak... ☺

Ott könnyen kap az ember választ a kérdéseire. „De ebben a pillanatban nincs szükségem arra, hogy ismerjem a világ keletkezését vagy titkait. Mindezt nem kell tudnom. Lazíthatok is, szélesíthetem is a látókörömet, információt gyűjthetek. A Földön is megvan ugyanez a képességünk, csak nem vagyunk hajlandók használni. Ha képes lennél arra, hogy megnyisd az energiatedet –ez az a részed, amelyik igazán él-, felfedeznéd, hogy itt minden egy információs háló, amelyre rákapcsolódhatsz. Ha a hitvilágod szerint nyitott vagy legalább arra, hogy feltegyél egy bizonyos kérdést, és nyitott vagy a válaszra is, akkor hozzájuthatsz.”

Ezek után persze az ember már nem fél (annyira) a haláltól és a túlvilágtól.

A könyvben az általam leírtaknál sokkal több van, tehát folytatom az ajánló harmadik részével. De addig is jó szívvel ajánlom, érdemes elolvasni, elgondolkodtató olvasmány!

Szigligeti Zsuzsanna